

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Cobzac Elena și Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lupu Vasile în numele inculpatului Oboroc Denis, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 16 februarie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Oboroc Denis Xxxxx, născut la xxxxx,
domiciliat în or. Xxxxx str. Xxxxx, ap. xxxxx.

**Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:**

1. 15.01.2018 - 16.02.2018 (prima instanță);
2. 02.03.2018 - 21.03.2018 (instanța de apel);
3. 18.05.2018 - 20.06.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 16 februarie 2018, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Oboroc Denis a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 27500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei.

S-a dispus încasarea de la Oboroc Denis în beneficiul Elenei Boian suma de 12262,34 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 4000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

S-a respins cererea procurorului de a încasa din contul lui Oboroc Denis a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei pentru expertiza medico-legală efectuată prin raportul de expertiză judiciară nr. 166 din 19.10.2017, ca fiind neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că la data de 23 august 2017, aproximativ la orele 02:10, Oboroc Denis fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, aflându-se în incinta barului „Oazis” din mun. Ungheni, str. Romană, acționând intenționat și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, încalcând grosolan și demonstrativ regulile morale și de conviețuire printr-o obrăznicie deosebită din cauza că, nu-i plăcea muzica din localul dat, s-a înfuriat și având în mână o sticlă de bere „Chișinău” de 0,5 litri în care era bere a aruncat cu sticla dată în peretele barului, astfel că, aceasta s-a stricat. Ulterior s-a îndreptat spre notebook-ul de model „Xxxxx” și văzând că cet. Boian Elena s-a îndreptat spre acesta, Oboroc Denis numind-o cu cuvinte necenzurate i-a aplicat o lovitură cu pumnul peste cap de la care ultima a căzut jos pe podea. Cet. Boian Elena fiind jos pe podea, Oboroc Denis i-a mai aplicat acesteia câteva lovituri cu pumnii peste cap și corp, după care a luat notebook-ul de model „Xxxxx”, care funcționa și era pe teighea și l-a izbit pe podea deteriorându-l și a împins talgerul din metal în care erau 5 pahare de sticlă, care erau pe teighea și care au căzut jos deteriorându-se. Boian Elena s-a pornit să fugă, dar Oboroc Denis a apucat-o de jaleta în care era îmbrăcată și i-a rupt-o, însă prima a reușit să iasă afară.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 166 din data de 19.10.2017 s-a constatat că cet. Boian Elena i-a fost cauzată vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de: traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, luxația traumatică de gradul 2 a incisivilor cu revărsat sanguin pe mucoasa buzei inferioare și echimoze pe corp.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Lupu Vasile în numele inculpatului Oboroc Denis, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Oboroc Denis să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și respingerea acțiunii civile ca fiind neîntemeiată.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- partea apărării a solicitat în cadrul dezbaterilor judiciare aplicarea inculpatului Oboroc Denis a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind din faptul că acesta are la întreținere doi copii minori, la moment nu este angajat, muncind ocazional, soția sa este în concediu de maternitate, cu copil mic recent născut;

- cu toate că pedeapsa aplicată - amenda este cea mai blândă din pedepsele penale prevăzute de lege, dar în situația dată ea este pentru apelant una dificilă de a fi executată, și de aceea, mai devreme ori mai târziu, executorii vor fi nevoiți să facă un demers pentru schimbarea formei de pedeapsă, deoarece inculpatul nu are posibilitate reală de a o achita;

- cu referire la încasarea de la apelant în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material legat de tratament în mărime de 12262,34 lei și prejudiciul moral în sumă

de 4000 lei, se indică că partea vătămată nu a probat în ședința de judecată cheltuielile de tratament, dar a anexat niște bonuri de plată de la farmacii, bonuri care nu sunt motivate prin careva prescripții ale medicului specialist și care ar face drept dovadă că partea vătămată a procurat într-adevăr aceste medicamente și s-a tratat conform prescripțiilor medicului anume pentru a-și recupera sănătatea zdruncinată de acțiunile inculpatului. Partea apărării a solicitat prezentarea de către partea vătămată a acestor prescripții în ședința de judecată, dar aceasta așa și nu le-a prezentat, însă instanța de judecată a considerat drept probată această sumă și a dispus încasarea acesteia din contul inculpatului;

- la fel, și prejudiciul moral încasat de la inculpat în sumă de 4000 lei este exagerat, reieșind din faptul că conflictul a fost inițiat de victimă și provocat de acțiunile ei ilegale, fapt care a fost menționat și în ședința de judecată, dar care nu a fost luat în considerație de instanța de judecată;

- mai mult ca atât, instanța de judecată nu a acordat ultimul cuvânt inculpatului, astfel fiind încălcate prevederile art. 380 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, apelul declarat de avocatul Vasile Lupu în numele inculpatului Oboroc Denis a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Oboroc Denis fiind asistat de avocatul Vasile Lupu, prin înscris autentic a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, indicând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea de noi probe, (f.d. 131).

Prin încheiere protocolară dispusă în temeiul art. 342 Cod de procedură penală instanța de fond a admis declarația inculpatului și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul Oboroc Denis a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Oboroc Denis încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Oboroc Denis, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.

287 alin. (1) Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte, fiind contestată cu apel atât în partea individualizării pedepsei penale, cât și în latura civilă a cauzei, solicitând în acest sens aplicarea inculpatului Oboroc Denis pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și respingerea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Boian Elena.

Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Oboroc Denis a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Oboroc Denis au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”.

Din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul Oboroc Denis a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, nu este angajat în câmpul muncii, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

La fel, instanța de apel a reținut că inculpatul Oboroc Denis anterior nu a fost judecat, careva circumstanțe agravante în privința acestuia nu au fost stabilite.

Instanța de apel a menționat că sancțiunea normei penale reglementată la art. 287 alin. (1) Cod penal prevede următoarele categorii de pedepse - amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, închisoare de până la 3 ani.

În susținerea poziției privind aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității apelanții au invocat că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpatul are la întreținere doi copii minori, la moment nu este angajat în câmpul muncii, soția sa este în concediu de maternitate, respectiv inculpatul nu are posibilitate să achite amenda.

În contextul argumentelor invocate de apelanți, instanța de apel a atestat că instanța de fond apreciind la justa valoare circumstanțele în care a fost comisă fapta, dar și personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia a aplicat cea mai blândă pedeapsă din categoriile de pedepse reglementată la sancțiunea normei penale sub formă de amendă.

Din materialele cauzei penale rezultă că în cadrul dezbaterilor judiciare, avocatul Vasile Lupu a solicitat aplicarea inculpatului Oboroc Denis a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă instanța de fond reieșind din faptul că inculpatul Oboroc Denis nu și-a exprimat acordul de a-i fi aplicată o

asemenea măsură de pedeapsă pentru fapta prejudiciabilă comisă, instanța de fond a respins solicitarea părții apărării, aplicând în cele din urmă pedeapsa penală sub formă de amendă.

În acest context, Colegiul penal a reținut argumentarea instanței de fond, or, măsură de pedeapsă - munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, în speță, acordul inculpatului Oboroc Denis la etapa corespunzătoare a procesului, nu a fost valorificat, iar prin urmare, aplicarea acestei pedepse nu era justificată.

Ca urmare a celor indicate supra, instanța de apel nu a constatat nici un temei de a admite solicitarea apelanților privind aplicarea inculpatului Oboroc Denis a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece instanța de apel ar fi în situația de a agrava situația inculpatului în propriul apel, or, pedeapsa sub formă de „*muncă neremunerată în folosul comunității*” este reglementată ca o pedeapsă mai gravă decât pedeapsa sub formă de „amendă”, iar sentința nu a fost contestată de acuzatorul de stat sub aspectul blândeții pedepsei.

Colegiul penal a stabilit în acest sens că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Oboroc Denis instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a constatat faptul că sentința primei instanțe a fost contestată și în latura civilă, în acest sens, apelantul a solicitat respingerea integrală a acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Boian Elena, pe motiv că ultima nu a prezentat careva probe pertinente și concludente în probarea pretențiilor de ordin material și moral care au fost invocate.

La acest capitol, instanța de fond a admis parțial pretențiile invocate de către partea vătămată Boian Elena în cererea de chemare în judecată.

În acest sens, instanța de fond a admis cerința cu privire la încasarea sumei de 12262,34 lei din contul inculpatului Oboroc Denis, cu titlu de prejudiciu material, ca urmare a faptului că acestea au fost probate prin probele anexate la materialele cauzei, și anume bonuri de plată - f.d. 69-71. Ce ține de încasarea prejudiciului material pentru deteriorarea notebook-ului de model „Xxxxx”, instanța de fond a stabilit că această cerință nu este probată, din care motive acest capăt a fost respins.

Totodată, în partea soluționării acțiunii civile referitor la încasarea prejudiciului moral, instanța de fond a admis parțial cerința reclamantului în sumă de 4000 lei, luându-se în considerație în acest sens circumstanțele pricinii, vârsta părții vătămate, suferințele provocate, ținând cont de criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale, echitabile, adică în așa fel stabilite încât să asigure o compensare suficientă și nicidecum exagerată a

prejudiciului moral cauzat.

Colegiul penal analizând argumentele apelanților, și anume că instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor anexate la materialele prezentei cauzei invocându-se că partea vătămată a anexat doar niște bonuri de plată de la farmacii, bonuri care nu sunt motivate prin careva prescripții ale medicului specialist și care ar face drept dovadă că partea vătămată a procurat într-adevăr aceste medicamente și s-a tratat anume pentru a-și recupera sănătatea zdruncinată de acțiunile inculpatului, a apreciat că acestea nu sunt pertinente, deoarece partea vătămată a anexat la înaintarea acțiunii civile înscrișuri prin care se confirmă suportarea cheltuielilor ce țin de recuperarea fizică părții vătămate ca urmare a acțiunilor inculpatului în mărime de 12262,34 lei, iar instanța de apel nu poate pune la îndoială veridicitatea acestor probe.

Referitor la prejudiciul moral încasat de instanța de fond în beneficiul părții vătămate Boian Elena în mărime de 4000 lei, Colegiul penal a atestat că suma încasată cu titlul daunelor morale reprezintă prin sine o reparație echitabilă a prejudiciului moral cauzat, fără ca aceasta să constituie o sursă de îmbogățire fără justă cauză, din care motive, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a interveni în sentința primei instanțe, nici sub acest aspect.

Cu referire la critica avocatului Vasile Lupu în ceea ce privește faptul că instanța de fond nu a acordat ultimul cuvânt inculpatului, astfel fiind încălcate prevederile art. 380 Cod de procedură penală, instanța de apel lecturând procesul-verbal al ședinței de judecată din 08.02.2018 a constatat că în conformitate cu art. 377 Cod de procedură penală, cuvânt în dezbateri judiciare a fost oferit acuzatorului de stat, respectiv, avocatului inculpatului.

Așadar, în conformitate cu art. 377 alin. (2) Cod de procedură penală, dezbaterile judiciare constau din cuvântările procurorului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, apărătorului și inculpatului când apărătorul nu participă în cauza dată sau dacă inculpatul cere cuvântul.

Ulterior, instanța de fond a acordat cuvânt inculpatului Oboroc Denis, ceea ce implică de fapt „ultimul cuvânt al inculpatului” în sensul art. 380 Cod de procedură penală, care a indicat „nimic”, deși potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată s-a inserat că „cuvânt în dezbaterile judiciare i se oferă inculpatului”, însă cu toate acestea, instanța de apel nu a stabilit o lezare a dreptului la un proces echitabil al inculpatului Oboroc Denis.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar în termen la data de 20 aprilie 2018 (conform ștampilei de pe plic) de către avocatul Lupu Vasile în numele inculpatului Oboroc Denis, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor atacate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit primei instanțe, cu aplicarea în privința lui Oboroc Denis a unei pedepse în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și cu respingerea acțiunii civile înaintată de partea vătămată,

ca fiind neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- în cererea de apel recurentul a menționat că atât avocatul cât și inculpatul au pledat în instanța de fond pentru aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece inculpatul nu este angajat, are la întreținere doi copii de vârstă mică, iar soția lui este în concediu de maternitate, fapt ce denotă situația materială dificilă a acestuia și care va face imposibilă executarea efectivă a pedepsei;

- instanța de fond și de apel în mod eronat au indicat că inculpatul în ședința de judecată nu și-a exprimat consimțământul la executarea pedepsei - munca neremunerată, lecturând doar conținutul procesului verbal și neaudiind CD-ul cu înregistrările audio al ședinței de judecată pentru a verifica aceste afirmații;

- în cererea de apel apelantul a indicat că inculpatului nu i s-a acordat ultimul cuvânt fiind încălcate prevederile art.380 Cod de procedură penală, astfel încălcându-i-se dreptul la apărare individuală și dreptul de a confirma încă o dată disponibilitatea și consimțământul său de a executa pedeapsa – muncă neremunerată în folosul comunității;

- mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că inculpatului i s-a acordat cuvânt în dezbateri judiciare conform art.377 Cod de procedură penală și că asta ar fi de fapt „ultimul cuvânt”;

- recurentul concretizează că situația nu e tocmai așa, deoarece dacă instanța de apel ar fi audiat CD-ul audio al ședinței de judecată ar fi auzit obiecțiile apărătorului către președintele instanței de a i se acorda inculpatului ultimul cuvânt cât și replica președintelui ședinței de judecată, care a concretizat că „...în cazul examinării cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală ultimul cuvânt nu se acordă”;

- apelul a mai conținut și obiecții asupra acțiunii civile, care a fost admisă de instanța de fond fără probe;

- astfel victima a prezentat în instanță niște bonuri de plată de la diferite farmacii eliberate nu știu cărei persoane, fără a avea carevai prescripții medicale ce ar motiva administrarea acestor medicamente;

- conform art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, „...*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*”;

- nu este clar din ce considerente instanțele de fond și de apel au considerat că acțiunea civilă este probată incontestabil doar prin bonurile atașate și că prescripțiile medicale nu sunt obligatorii, în așa caz victima putea aduna și alte bonuri de o sumă

și mai mare și aceste instanțe ar fi admis și aceste sume! Care este atunci rolul probațiunii în acțiunea civilă și cine duce cont de ea?;

- nici obiecțiile avocatului și inculpatului cu referire la quantumul prejudiciului moral nu au fost luate în considerație de instanțele de fond și de apel, fiind încasată suma de 4000 lei fără a fi motivată și justificată;

- recurentul menționează că dispozitivul hotărârii instanței de apel este expus neclar, neargumentat și astfel instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția adoptată.

6. Pe marginea recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanțele de fond și de apel au examinat această chestiune în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, Colegiul penal constată, că lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, din textul recursului rezultă că acesta critică pedeapsa, temei ce se încadrează la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În acest sens, Colegiul penal menționează că temeiul de recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în prezenta cauză, întrucât prima instanță i-a aplicat inculpatului Oboroc Denis în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, o pedeapsă echitabilă și în limitele Legii penale.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Oboroc Denis pentru infracțiunea comisă, instanțele judecătorești inferioare au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de personalitatea inculpatului, anterior nu a fost judecat, săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave și lipsa circumstanțelor agravante, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, nu este angajat în câmpul muncii, la locul de trai se caracterizează pozitiv, astfel, corect au ajuns la concluzia, că scopul restabilirii echității sociale, educativ și preventiv al pedepsei în cazul lui Oboroc Denis poate fi atins prin stabilirea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă, luându-se în considerație toate circumstanțele pe caz și faptul că sancțiunea normei penale reglementată la art. 287 alin. (1) Cod penal prevede următoarele categorii de pedepse - amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, închisoare de până la 3 ani.

Prin urmare, instanța de apel corect a reținut că instanța de fond apreciind la justa valoare circumstanțele în care a fost comisă fapta, dar și personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia a aplicat cea mai blândă pedeapsă din categoriile de

pedepse reglementată la sancțiunea normei penale sub formă de amendă.

Concomitent, Colegiul penal enunță, că motivul invocat de recurent, precum că *„nu i s-a acordat ultimul cuvânt, fiind încălcate prevederile art. 380 Cod de procedură penală”*, este unul neîntemeiat, menționând că acest fapt nu ar fi schimbat soluția instanțelor judecătorești inferioare, nefiind încălcat dreptul la un proces echitabil, or în ședința instanței de apel inculpatul Oboroc Denis a fost audiat și i-a fost acordat ultimul cuvânt, acesta solicitând să-i fie aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată (f. d. 164).

Cu privire la argumentele invocate de recurent precum că *„nu este clar din ce considerente instanțele de fond și de apel au considerat ilegal că acțiunea civilă este probată incontestabil doar prin bonurile atașate și că prescripțiile medicale nu sunt obligatorii... și că acțiunea civilă a fost admisă de către instanța de fond fără probe”* Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează că au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în prezenta decizie, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO (f. d. 172-173).

În concluzie, Colegiul penal conchide că temeiurile indicate de avocatul Lupu Vasile în numele inculpatului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lupu Vasile în numele inculpatului Oboroc Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Oboroc Denis XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor